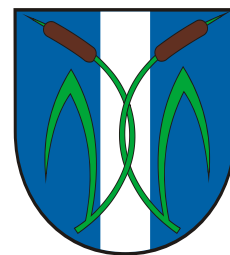

DĚTSKÝ ZPRAVODAJ

číslo 5
ZÁŘÍ 2020

ROZHOVOR

Sabina Roztočilová, věk 21 let, studuje Pedagogickou fakultu při Univerzitě v Hradci Králové, obor cestovního ruchu s anglickým a ruským jazykem. Největším jejím koníčkem je její kůň, umístěný v současné době ve stájích Apolenky.

Ahoj Sabino, jelikož jsem chtěla naše děti motivovat a po prázdninách jim připravit něco skutečně zajímavého, napadlo mě udělat s tebou rozhovor. Sice už dávno dítě nejsi, ale máš velice zajímavého koníčka, respektive koně.

• **Jak se krasavice jmenuje? A kolik jí je let?**

Sabina: Čarodějka, je jí 10 let a mám ji 5 a půl roku.

• **Kolika let se kůň dožívá?**

Sabina: Kůň se v průměru dožije kolem 25 let, ale není výjimkou, že se kůň dožije 35 let a je stále čilý a běhá ve výběhu.

• **Vzpomeneš si, v kolika letech si začínala jezdit? A na jakém to bylo koni? Rodiče ti asi hned koně nepořídili, nebo ano?**

Sabina: Začínala jsem jezdit, když mi bylo 6, možná 5 let a zároveň s tím jsem dělala i balet. Začínala jsem jezdit tady v Apolence na koni jménem Nikabor a byl to tady stájový kůň, nebyl to kůň soukromý. Vlastního koně mi rodiče pořídili až když mi bylo 12 let a pořídili jsme koně tady z Apolenky. Pořízení vlastního koně trvalo tak dlouho, protože jsem nestíhala dělat balet i koně, takže jsem se musela nakonec rozhodnout, čemu se budu věnovat a vybrala jsem si koně, ještě jsem asi 2 roky balet dělala současně s tím, ale nakonec jsem se věnovala jen koním.

• **Co se týče spojení baletu a jízdy na koni, ovlivnil tě v něčem balet při jízdě na koni?**

Sabina: Já myslím, že určitě. Neumím to sice porovnat, kdybych balet nedělala hned na začátku, ale myslím si, že jsem se dokázala tomu koni lépe přizpůsobit, že ten tanec mě rozvolnil a byla jsem schopná s tím koněm lépe splynout. Co mi tehdy bylo vytykáno na hodinách baletu, byly zkrácené svaly v tříslech, což byla jediná věc, která se trochu s oběma sporty tloukla, ale jinak mě balet pro jízdu na koni určitě pozitivně ovlivnil.

• **Jaké možnosti vůbec, krom ustájení koní, Apolenka v tomto směru nabízí? Viděla jsem tady trénovat jízdu pod dohledem odborníků...Můžeš nám k tomu něco povědět?**

Sabina: Když si koupíš koně tady nebo kdekoli jinde, tak je vlastně na tobě, jak s ním naložíš. Trenéři tady jsou, trénují jezdeckou školu. Děti, které se do jezdecké školy přihlásí, mají jednoho trenéra. Soukromí koně, kteří chtějí také trénovat, volí svého soukromého trenéra. Domluví se skupina lidí a dohodnou si soukromého trenéra, za námi jezdí trenérka z Prahy jednou za měsíc a věnuje se nám individuálně vždy po hodině.

• **Jízda na koni je hodně podobná tanci, v Apolence jsou rozmístěny překážky na parkur a vím, že ty jsi taky dříve jezdila parkurové závody. Jak je to s přípravou tady na jízdárně?**

Sabina: Je tady jedna starší jízdárna, taková menší, ta je spíše na přípravu koně po jezdecké stránce v rámci drezury. A pak je tady větší jízdárna, kterou jsme dostavěli před pár měsíci

A ta je připravená pro překážky a parkurové skoky. A pak je tady třetí jízdárna, která je krytá na zimu.

Hodně začátečníků v jízdě na koni, většinou dívek, tak ten parkur láká více než drezura, protože drezura je zjednodušeně řečeno o tom, že kůň jezdí kolem dokola a dělá příslušné cviky, což vypadá dost nezajímavě, takže se všichni hrnou do parkuru, kdy skáčou přes překážky a je to mnohem větší adrenalin. Já jsem parkurem taky začínala, v 18 letech jsem začala trénovat s jiným trenérem, který na mne hodně tlačil a při jednom tréninku se nám nepovedl jeden skok a já jsem vypadla ze sedla, sice se nestalo nic vážného, ale po psychické stránce mě to dost poznamenalo a od té doby jsem omezila tréninky a začala jsem se více zajímat o drezuru koně. Pracovala jsem více na propojení koně a jezdce a přestala jsem s ním úplně skákat. Poslední dobou však pozoruji, že to mému koni chybí, takže jsme si spolu několikrát parkur zopakovali.

• Jak to, prosím tě, vypadá na takových parkurových závodech? Předpokládám, že příprava na závod je náročná. Sejde se vás na závod hodně? Je velká konkurence?

Já jsem si ve dvanácti letech udělala takový řidičák na koně, říká se mu licence. Závody jsou hlavně pro malé děti velký stres, je třeba velká příprava jak koně, tak toho jezdce. Není to jako o tanečních závodech, kdy se sbalí jen šaty a tanečník se nalíčí. V soutěžích nižší věkové kategorie závodníka je třeba 15 až 20 účastníků v jednom závodě a závodů během dne je třeba pět, liší se od sebe například výškou skoku, třeba byla výška skoku 60-70 cm a tam se sešlo 20 závodníků, pak je výška 70-80 cm s účastí 15 závodníků.

• Podařilo se ti někdy vyhrát?

Když jsem měla svého prvního koně, tak mu bylo už při jeho pořízení asi 15 let, takže už toho měl hodně za sebou a byl hodně zkušený a s ním se mi podařilo skoro na každých závodech vybojovat, nějakou mašli, tak do třetího místa, téměř vždy jsme se umístili a málokdy se mu podařilo něco shodit. Pak s těmi méně zkušenými koníčky jsem už já předávala zkušenosti jim. Už nebylo tolik výher, ale s každým závodem jsem byla zkušenější.

• Jak si mám drezuru koně představit? O jaké cviky jde?

Jsou tři základní chody koně. Krok, klus a cval. Všechny tyto chody se v soutěžích mají ukázat a v každém tom chodu jsou další cviky, takže může být třeba v kroku, v klusu i ve cvalu cvik do strany a tomu se říká poloviční překrok, kdy překládá nohy a jde do strany. Co je třeba společné s baletem, tak to jsou piruety, couvání s koněm, přeskoky, kdy kůň cválá na jednu stranu a pak najednou přeskočí na druhou stranu ve cvalu.

• Bavily jsme se o přípravě koně a jezdce na závod. Co potřebuje sbalit kůň a co jezdec?

Jezdec potřebuje bezpečnostní vybavení, což je jezdecká přilba, do patnácti let musí mít jezdec i bezpečnostní vestu, potom to jsou speciální kalhoty, rajtky, vysoké jezdecké boty nebo i nízké a čapsy, což jsou návleky, které zajistí, aby se jezdcí neodřely nohy o sedlo. Kůň potřebuje sedlo, uzdečku, chrániče na nohy, a to je ze základní výbavy všechno.

• Vlastnit koně a pečovat o něj asi není žádná

legrace, je to hodně o práci a o péči o velké zvíře. Jak taková péče o koně vypadá?

Vždycky, když za mnou přijde nějaká maminka, že by si její dcera přála koně, tak já ji na to odpovím, že to není legrace, že kůň potřebuje každodenní péči, a i přesto, že je ve stájích člověk, který se o koně od rána do večera stará, což znamená, že ho ráno nakrmí, pustí ho do výběhu, odpoledne ho z výběhu zase zažene a dá mu krmení a seno a vyčistí mu box, tak i přes to, potřebuje kůň každý den pohyb minimálně 2-3 hodiny denně. A pokud se jedná o mladou slečnu do patnácti let, tak není možné, aby byla s koňmi sama, takže pak se musí zapojit i rodiče, kteří tady musí trávit svůj čas. No a pak přijde okolo patnáctého roku puberta a většina těch holek si to rozmyslí a už svůj čas tráví raději někde na večírcích než ve stáji.

• Když mluvíme o večírcích, já vím, že ty vůbec nepiješ alkohol, což mi přijde mnohem zajímavější než utrácet svůj čas něčím, co nemá stejně žádný smysl. Ty jsi částečně zsvětla svůj život koním, získala jsi tady spoustu kamarádů a zkušeností na celý život, a to je určitě k nezaplacení a smysl to jistě má.

Je něco, co předčí požitek z jízdy na koňském hřbetě?

Kdo to zkusí, tak určitě řekne, že to možné není. Pro mě už je to denní rutina, ale kdybych sem chodila jednou za týden, tak je to pro mě nejen požitek z jízdy, ale hlavně chvíle, kdy si vyčistím hlavu. Jdeme se projít na hodinu i dvě, a když mě něco trápí nebo nad něčím víc přemýšlím, tak v tu chvíli ze mě úplně všechno spadne a mám radost, že ji vidím a ona má stejnou radost a to je pro mě velká očista.

• Kůň je velice inteligentní tvor a jistě vnímá, když jsi delší dobu pryč. Byl čas dovolených, kdo ti o ni pečuje? A jak to tvoje holčička snáší? A když tě znovu po delší době uvidí, projevuje nějak svou radost?

Já jsem si původně myslela, že to bude stejné jako u psa, tomu se stýská hodně, konkrétně tomu našemu, ale já, když odjedu na dovolenou, tak ona je naopak celá šťastná, že jsem jí dala na týden pokoj, že nemusela nic dělat, protože s ní jen kamarádka chodila na procházky. Takže to není jéé ty už jsi tady, ale spíš to je, jeee ty už jsi zase tady.... Ale musím říct, že s Čarodějkou mám úplně nejlepší vztah, jaký jsem s jakýmkoli koněm měla. Ona je docela netykavka, ale přesto, když jí drbu, tak vidím, jak si to užívá a kdykoliv k ní přijdu, stačí na ni zavolat jménem a ona hned reaguje řehtáním. Myslím si, že spolu máme skvělý vztah.

Děkuji ti za rozhovor a těším se, až se potkáme na tvoji vyjízdce.

Jen pro informaci, Čarodějka skutečně řehtala ve stáji při našem příchodu jako jediná a mě zaujalo, že mají obě slečny krásné hnědé oči a moc jim to spolu sluší. A proč se vlastně Čarodějka jmenuje Čarodějka? Jasně, narodila se 30. dubna na Čarodějnice.

Andrea Vávrová